

Paralelné varovania – číslo jeden

Zjavenie Ježiša Krista: Pochopenie posledného varovania pre ľudstvo

Jeff Pippenger

2023-08-08

„Zjavenie Ježiša Krista“ sa otvára Božiemu ľudu, keď „čas je blízko“. Záverečné výstražné posolstvo pre ľudstvo je dané tesne pred ukončením času milosti pre človeka a toto záverečné posolstvo je v Biblii znázornené v niekoľkých prorockých líniách. V štrnásťtej kapitole Zjavenia je toto záverečné výstražné posolstvo znázornené tromi anjelmi.

A videl som iného anjela letieť prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku i ľudu, a hovoril mocným hlasom: Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem, more i pramene vôd.

A nasledoval iný anjel a hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože napojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva.

A tretí anjel ich nasledoval a hovoril mocným hlasom: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijíma jej znak na svoje čelo alebo na svoju ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, naliateho neriedeného do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. A dym ich múk vystupuje na veky vekov; a nemajú odpočinku vo dne ani v noci tí, čo sa klaňajú šelme a jej obrazu, a každý, kto prijíma znak jej mena. Tu je trepezlivosť svätých; tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu. Zjavenie 14:6–12.

V osemnásťtej kapitole Zjavenia tá istá zvesť oznamuje pád Babylona.

A po tomto som videl iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozžiarila jeho slávou. A zvolal mocne silným hlasom a hovoril: Padol, padol Babylon, ten veľký, a stal sa príbytkom démonov, útočiskom každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a nenávideného vtáka. Lebo všetky národy pili z vína hnevu jeho smilstva a králi zeme s ním smilnili a kupci zeme zbohatli z hojnosti jeho prepychu. A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a aby ste neprijali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba a Boh sa rozpamätal na jeho nepravosti. Zjavenie 18:1–5.

Prorocká línia dejín, alebo by sme mohli povedať sled udalostí, ktorý predstavuje anjel, čo v osemnásťtej kapitole osvecuje zem svojou slávou, predstavuje udalosti, ktoré vedú k ukončeniu súdu, uzavretiu času milosti a siedmim posledným ranám. Prorocké dejiny predstavené v osemnásťtej kapitole prebiehajú „paralelne“ s líniou prorockých dejín, ktorú predstavujú traja anjeli v štrnásťtej kapitole.

„Boh dal posolstvám zo Zjavenia 14 ich miesto v línii proroctva a ich dielo sa nemá skončiť až do uzavretia dejín tejto zeme. Posolstvá prvého a druhého anjela sú stále pravdou pre tento čas

a majú prebiehať súbežne s týmto nasledujúcim. Tretí anjel ohlasuje svoje varovanie mocným hlasom. „Potom,“ povedal Ján, „som videl iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc, a zem sa rozžiarila jeho slávou.“ V tomto osvietení je spojené svetlo všetkých troch posolstiev.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Traja anjeli zo štrnástej kapitoly, letiaci prostred neba, symbolizujú celosvetové posolstvo, ktoré sa končí znamením šelmy a uzavretím času milosti. V osemnástej kapitole je celá zem osvietená slávou anjela, ktorého posolstvo sa takisto končí uzavretím času milosti.

Posolstvo, ktoré je symbolicky znázornené tromi anjelmi v štrnástej kapitole a ktoré je takisto znázornené anjelom, zostupujúcim v osemnástej kapitole, sú dve zobrazenia toho istého výstražného posolstva. V Biblii nie je nič nadbytočné, nič premárnené. Skutočnosť, že Ján označuje to isté posolstvo viac než raz, je zdôraznením dôležitosti tohto posolstva a zároveň ilustruje božskú metódu vyučovania, ktorá je biblickým pravidlom nazývaným „opakovať a rozširovať“. Spojenie dvoch línií prorockých dejín odhaľuje pravdy, ktoré by neboli rozpoznané ani v jednej línii, keby bola posudzovaná oddelene od druhej. Keby ste dnes priviedli pred súd dvoch svedkov tej istej udalosti, aby svedčili, veľmi ľahko by mohli podať protichodné výpovede na základe svojej politickej alebo spoločenskej ideológie. V prípade biblických svedkov to tak nie je; tí sa vždy zhodujú, a ak sa vám zdá, že sa nezhodujú, potom sa na niečo pozeráte nesprávne.

Dve podobienstvá, o ktorých uvažujeme, sú tým istým varovným posolstvom, ktoré kniha Malachiáš predstavuje ako návrat proroka Eliáša. Všetky tri posolstvá prichádzajú vopred pred ukončením doby milosti — lebo varovné posolstvo obsiahnuté vo všetkých troch prorockých líniách nie je jednoducho dané vopred pred ukončením doby milosti, ale ukončenie doby milosti je práve tým vzťahným bodom, predmetom, ak chcete, každého z týchto varovných posolstiev. V skutočnosti, ak je nejaké varovné posolstvo vyhlasované alebo znázornené ktorýmkoľvek prorokom, je to to isté varovanie ako v Zjavení štrnástej, osemnástej a v Malachiášovom proroctve o Eliášovi.

Tieto tri línie proroctva sa dajú ľahko preukázať ako navzájom rovnobežné. Keďže je to tak, v biblickom proroctve existujú dva hlavné zdroje informácií. Jedným je určenie sledu udalostí, ktoré sa odvíjajú na konci sveta. Druhým zdrojom informácií je znázornenie činnosti prorokov spojenej s posolstvom, ktoré načrtáva budúce udalosti.

V súvislosti s týmito myšlienkami stojí za zváženie dvojica pravidiel. Prvé znie, že všetci proroci hovoria o konci sveta, pri ktorom sa uzatvára čas milosti.

„Každý z dávnych prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie platí pre nás. „A toto všetko sa im dialo ako predobrazy, a bolo to napísané na napomenutie nám, ku ktorým prišli konce vekov.“ 1 Korint'anom 10:11. „Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium skrze Ducha Svätého zoslaného z neba; do čoho túžia nazerať aj anjeli.“ 1 Petra 1:12....“

„Biblia zhromaždila a spojila svoje poklady pre toto posledné pokolenie. Všetky veľké udalosti a vážne deje starozmluvných dejín sa v týchto posledných dňoch v cirkvi opakovali a opakujú.“ Vybrané posolstvá, kniha 3, 338, 339.

Všetky prorocké posolstvá Biblie sú „platné pre nás“, „na ktorých prišli konce sveta“. Toto pravidlo v spojení s ďalším pravidlom, ktoré označuje „záležitosti“, ktoré Duch Svätý „utváral“, „tak pri dávaní proroctva, ako aj“ „v zobrazených udalostiach“, posilňuje tvrdenie, že prorocké udalosti na začiatku proroctva sú predobrazom a prebiehajú súbežne s prorockými udalosťami na konci každého daného proroctva.

„Je potrebné oveľa dôkladnejšie skúmať Božie slovo; osobitne Danielovi a Zjaveniu by sa mala venovať pozornosť ako nikdy predtým v dejinách nášho diela. Možno budeme mať menej čo povedať v niektorých smeroch, pokiaľ ide o rímsku moc a pápežstvo; mali by sme však upriamiť pozornosť na to, čo napísali proroci a apoštoli pod vnuknutím Svätého Ducha Božieho. Svätý Duch usporiadal veci tak, a to tak pri dávaní proroctva, ako aj v zobrazených udalostiach, aby učil, že ľudský činiteľ má zostať mimo dohľadu, skrytý v Kristovi, a že Pán Boh nebies a Jeho zákon majú byť vyvýšení. Čítajte knihu Daniel. Pripomente si, bod po bode, dejiny kráľovstiev, ktoré sú tam predstavené.“ Testimonies to Ministers, 112.

„Duch Svätý tak usporiadal veci, ako pri udelení proroctva, tak aj v zobrazených udalostiach.“ Pri „udelení proroctva a v zobrazených udalostiach“ boli „veci“ „tak usporiadané“ „Duchom Svätým“, že tak „udelenie proroctva“, ako aj „zobrazené udalosti“ majú byť uznané za inšpirované a vzťahované na prorocké znázornenie konca sveta.

Ján dostal proroctvo od Gabriela a bolo mu povedané, aby ho zapísal do knihy a poslal cirkvám. V tom čase bol prenasledovaný Rímom; bol vyhostený spôsobom, ktorý by sa dal prirovnať k tomu, čo sa dnes vo svete nazýva tajné väzenské zariadenie. V tejto historickej situácii bol Ján od ľudstva izolovaný tak, ako je ktorýkoľvek väzeň v Guantáname.

Ján uvádza, že videnie sa odohralo, keď uctieval Boha v sobotu siedmeho dňa, ktorá je Pánovým dňom.

Lebo Syn človeka je Pánom aj sobotného dňa. Matúš 12,8.

Keď uctieval v Duchu, počul za sebou mohutný hlas.

Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spoluúčastníkom v súžení, i v kráľovstve a trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Vo vytržení Ducha som bol v deň Pánov a počul som za sebou mohutný hlas ako hlas poľnice, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný. A čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. Zjavenie 1:9–11.

Ján, jeho okolie a uvedené okolnosti ho opisujú ako niekoho, kto je prenasledovaný preto, že je činiteľom soboty siedmeho dňa, ale kto je zároveň prenasledovaný aj preto, že verí tak Biblii, ako aj spisom Ellen Whiteovej, ktoré sú „svedectvom Ježišovým“. Počuje za sebou mocný hlas, ku ktorému sa obracia, aby ho uvidel, a tým predstavuje adventistu siedmeho dňa na konci sveta, ktorý počuje za sebou hlas hovoriaci: „toto je cesta, choďte po nej.“

Všetky línie proroctva sa navzájom zhodujú na konci sveta.

„V Zjavení sa stretávajú a končia všetky knihy Biblie.“ Skutky apoštolov, 585.

Každý prorok, ktorý počuje hlas za sebou, sa zhoduje s Jánom v zobrazení Božieho ľudu na konci sveta. Ján počul za sebou hlas, ktorý mu dával pokyny. Aj Izaiáš počul hlas poučenia.

Preto bude Hospodin čakať, aby vám mohol preukázať milosť, a preto bude vyvýšený, aby sa nad vami zľutoval; lebo Hospodin je Boh súdu. Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na neho.

Lebo ľud bude bývať na Sione v Jeruzaleme; už viac nebudeš plakať. Iste sa nad tebou zmiluje pri hlase tvojho volania; len čo ho počuje, odpovie ti. A hoci vám Pán dá chlieb súženia a vodu útlaku, tvoji učitelia sa už viac nebudú skrývať v ústraní, ale tvoje oči uvidia tvojich učiteľov. A tvoje uši budú počuť slovo za tebou, ktoré povie: Toto je cesta, kráčajte po nej, keď sa odchýlite napravo alebo keď sa odchýlite naľavo. Izaiáš 30:18–21.

Boží ostatný ľud počuje za sebou hlas, ktorý určuje, ktorou cestou majú kráčať. Potom sa musia rozhodnúť, či budú počúvať, alebo nebudú počúvať. Ľudia, ktorých predstavujú Ján a Izaiáš, sú ľudia na konci sveta, ktorí očakávajú Pána, kým On otáľa, a Izaiáš nás informuje, že otáľa preto, lebo je Bohom súdu. Od počiatku mileritskej histórie v roku 1798 až do uzavretia času milosti pre adventizmus pri nedeľnom zákone Boh uskutočňuje súd v nebeskej svätyni. Zasľúbenie znie, že tí, ktorí očakávajú Pána počas obdobia súdu, budú blahoslavení.

Boží ľud, ktorý je blahoslavený za to, že čaká, je v podobenstve o desiatich pannách znázornený pannami, ktoré čakajú na Ženicha. Všetkých desať zaspalo a potom o polnoci prichádza kríza, ktorá spíace panny rozdeľuje na dve triedy. Jedna trieda počula hlas za sebou a obrátila sa, aby videla hlas, ktorý ich poučil, ktorou cestou majú ísť ďalej, a druhá trieda sa odmietla obrátiť a počuť hlas — napriek tomu, že posolstvo, ktoré sa tiahne celou knihou Zjavenia, znie: „Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám.“

„Podobenstvo o desiatich pannách z Matúša 25 takisto znázorňuje skúsenosť adventného ľudu.“ Veľký spor, 393.

Ján predstavuje adventný ľud, ktorý sa obracia k minulosti, aby porozumel budúcnosti. Keď „počujú slovo za sebou“, ako ho počul Ján, toto slovo zahŕňa aj poučenie dané v Izaiášovom svedectve o tejto totožnej udalosti. Izaiášovo poučenie znelo: „toto je cesta, choďte po nej, keď sa odchýlite napravo a keď sa odchýlite naľavo.“ Múdre panny v dvanástej kapitole Daniela rozumejú rozmnoženiu poznania na konci sveta, pretože „prechádzali sem a tam“ v Slove, aby porozumeli životodarnému poznaniu, ktoré bolo odpečatené.

Ty však, ó, Daniel, zavri tieto slová a zapečat knihu až do času konca; mnohí budú pobehovať sem i ta a poznanie sa rozmnoží. Daniel 12,4.

Proroci, o ktorých uvažujeme, predstavujú adventistov siedmeho dňa v dejinách, v ktorých súd prichádza k svojmu záveru a čas milosti sa uzatvára. Tí, ktorí sú predstavení ako múdre panny, počujú za sebou hlas, ktorý hovorí: toto je cesta, choďte po nej, a On im zasľubuje, že ich bude viesť po ceste, keď sa obrátia doľava alebo doprava. „Pobíhanie sem a tam“, ako to robia múdre panny, keď je kniha odpečatená, je symbolom štúdia Biblie. Príroda nás poučuje, že aby človek

mohol bežať, musí sa najprv naučiť chodiť, a Izaiášovo svedectvo hovorí, že ak budete počúvať hlas za sebou, bude vás viesť pri štúdiu svojho Slova, či sa obrátite k Starému zákonu (doľava), alebo k Novému zákonu (doprava). Otvorte Bibliu a On vás bude viesť svojím hlasom. No pre adventistov siedmeho dňa na konci sveta to znamená aj to, že vás bude viesť, keď otvoríte Bibliu (doľava) a keď otvoríte Ducha proroctva (doprava).

Spôsob, akým treba kráčať, je ešte presnejšie určený, keď sa pridá Jeremiášovo svedectvo.

Takto hovorí Hospodin: Postavte sa na cesty a hľadte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej, a nájdete odpočinok svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov, ktorí hovorili: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať.

Preto počujte, národy, a vedz, zhromaždenie, čo je medzi nimi. Počuj, zem: hľa, privediem zlo na tento ľud, ovocie ich zmýšľania, pretože nepočúvali moje slová ani môj zákon, ale ho zavrhl. Jeremiáš 6:16–19.

V danom úryvku sú dve skupiny uctievačov. Jedna skupina zvažuje všetky „cesty“ a vyberá si, aby chodila po „starých chodníkoch“. Boli schopní vyvoliť si „dobrú cestu“ spomedzi všetkých ostatných možných „ciest“, pretože patria medzi tých, ktorí počúvali hlas za sebou, a ten hlas ich poučoval: „Toto je cesta, chodte po nej.“ Ján predstavuje tých, ktorí počujú hlas spoza seba, hlas zo „starých chodníkov“.

„Takto hovorí Hospodin: Zastavte sa na cestách a hľadte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej.“ Jeremiáš 6,16.

„Nech sa nikto neusiluje vytrhnúť základy našej viery — základy, ktoré boli položené na počiatku nášho diela modlitebným štúdiom Slova a zjavením. Na týchto základoch stavíme už posledných päťdesiat rokov. Ľudia sa môžu domnievať, že našli novú cestu a že môžu položiť pevnejší základ než ten, ktorý už bol položený. To je však veľké klamstvo. Nikto totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý už bol položený.“

„V minulosti sa mnohí podujali budovať novú vieru, ustanoviť nové zásady. Ale ako dlho obstála ich stavba? Čoskoro padla, lebo nebola založená na Skale.

„Nemuseli sa už prví učenici stretnúť s výrokmi ľudí? Nemuseli počúvať falošné teórie a potom, keď všetko vykonali, pevne stáť a hovoriť: „Lebo iný základ nemôže nikto položiť okrem toho, ktorý je položený“? 1. Korint'anom 3:11.

„Preto máme pevne zachovať počiatok svojej dôvery až do konca. Boh a Kristus poslali tomuto ľudu slová moci, ktoré ho vyvádzali zo sveta, bod po bode, do jasného svetla prítomnej pravdy. Boží služobníci s perami dotknutými svätým ohňom zvestovali posolstvo. Božský výrok pripojil svoju pečať k pravosti hlásanej pravdy.“ Testimonies, zväzok 8, 296, 297.

No v Jeremjášovej línii je ešte iná skupina a to „zhromaždenie“, ako ich označuje, si postavilo dom predstavujúci novú vieru, a ten dom padá, pretože nebol postavený na skale. Tým domom je Cirkev adventistov siedmeho dňa, alebo ako tú istú cirkev označuje Ján — synagóga satanova.

Odmietnuť počúvať znamená zavrhnúť jeho „slová“ a jeho „zákon“. Pre ich vzburu proti návratu a kráčeniu po starých chodníkoch, ako aj pre ich odmietnutie počúvať trúbové posolstvo strážcu, Boh privedie zlo na ľud, ktorý Jeremiáš označuje ako „zlé zhromaždenie“. To, ako Boh naloží s laodicejskou cirkvou adventistov siedmeho dňa, je predmetom biblického proroctva. Prorok Ozeáš prispieva k charakteristike „zlého zhromaždenia“, keď hovorí o tom, prečo sú zavrnutí.

Môj ľud hynie pre nedostatok poznania; pretože si zavrhol poznanie, aj ja zavrhnem teba, aby si mi nebol kňazom; keďže si zabudol na zákon svojho Boha, aj ja zabudnem na tvoje deti.
Ozeáš 4,6.

Sú zavrnutí pre nedostatok poznania, ktoré predstavuje posolstvo odpečatené v čase konca. Boh tu v tomto úryvku ukončuje svoj zmluvný vzťah so svojím ľudom, lebo ich priamo nazýva: „Môj ľud!“ Pretože zavrhli Krista a zabudli na Jeho zákon, nebudú Bohu kňazmi. Keď Boží ľud vstupuje do zmluvy s Bohom, On ich ustanovuje za kňazov a kráľov. Keď Boh vstúpil do zmluvy so starovekým Izraelom, vyhlásil prostredníctvom Mojžiša:

A tak teraz, ak budete naozaj poslúchať môj hlas a zachovávať moju zmluvu, budete mi zvláštnym pokladom nad všetky národy, lebo celá zem je moja. A budete mi kráľovstvom kňazov a svätým národom. To sú slová, ktoré budeš hovoriť synom Izraela. Exodus 19:5, 6.

Keď Boh uzavrel zmluvu s kresťanskou cirkvou, vyhlásil prostredníctvom Petra:

Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud osobitného vlastníctva, aby ste zvestovali cnosti Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla; vy, ktorí ste kedysi neboli ľudom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste nedosiahli milosrdenstvo, ale teraz ste dosiahli milosrdenstvo. 1 Peter 2:9, 10.

Peter v týchto veršoch hovorí o prechode od starovekého Izraela ako Božieho vyvoleného zmluvného ľudu ku kresťanskej cirkvi, keď uvádza, že „kedysi ste neboli ľudom, ale teraz ste ľud Boží“. Keď sa Židia rozviedli s Bohom, Pán vstúpil do zmluvy s kresťanskou cirkvou. Oboch pokladali za národy kňazov, pokiaľ boli zosobášení s Pánom.

Byť zavrnutý ako kňaz naznačuje, že ste kedysi boli zmluvným ľudom. Adventisti siedmeho dňa vstúpili do zmluvy s Pánom na začiatku adventistických dejín. Cirkve na púšti vyšla z reformácie, no odmietla millerovské posolstvo, a tak sa v priebehu dejín posolstiev prvého a druhého anjela rozviedla s Bohom. Konečné oddelenie nastalo s príchodom druhého anjela a zaznel výrok, že už nie je dcérou Kristovou, ale stala sa dcérou Babylonu. Bezprostredne nato, počas Polnočného volania, Boh povolal svoju novú nevestu k zmluvnému manželstvu.

Dve tabule, ktoré boli symbolom zmluvy pre staroveký Izrael, boli dvoma tabuľami Desatora; a dvoma tabuľami pre duchovný moderný Izrael sú dve tabule Habakuka, znázornené na mapách z rokov 1843 a 1850. Ľud zmluvy, ktorý inšpirácia opakovane označila ako Laodiceu, zavrhol staré chodníky, odmietol počúvať hlas za sebou, a preto opakuje záverečné dejiny starovekého Izraela, keď je vyplúvaný z úst Pána. Prečo sa to deje tým, ktorých nazýva: „Môj ľud?“

Podobenstvo o desiatich pannách, ktoré znázorňuje skúsenosť adventizmu, sa naplnilo dvakrát: raz na začiatku a potom na konci adventizmu. Sestra Whiteová učí, že podobenstvo sa naplnilo a ešte sa naplní do posledného písmena, a tiež že podobenstvo sa má vždy chápať ako prítomná pravda, tak ako aj tretí anjel.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť bláznivých. Toto podobenstvo sa splnilo a splní do posledného písmena, lebo sa osobitne vzťahuje na tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa splnilo a bude naďalej prítomnou pravdou až do konca času.“ Review and Herald, 19. augusta 1890.

Milleritský adventizmus naplnil obdobie čakania z podobenstva medzi svojou nenaplnenou predpoveďou na rok 1843 a správnu predpoveďou na 22. októbra 1844. Prorockých detailov tejto histórie je mnoho a sú dôležité, no ja si jednoducho prajem poukázať na to, že podobenstvo o desiatich pannách je priamo spojené s tretím anjelom, ako to sestra Whiteová práve uviedla.

Od roku 1798 až do 22. októbra 1844 posolstvo prvého anjela oznamovalo otvorenie súdu. Tesne predtým, než sa súd začal, sa naplnilo Polnočné volanie z podobenstva o desiatich pannách. Preto, keď tretí anjel ohlasuje ukončenie súdu, oznámenie Polnočného volania bude ešte raz zopakované.

Poznanie, že protestantské cirkvi odmietli Božie posolstvo, a tak sa stali dcérami Babylona, bolo príchodom posolstva druhého anjela a začiatkom času meškania v podobenstve, ktoré sa „naplňovalo do posledného písmena“. Pán sa v roku 1843 nevrátil; meškal, aby skúšal a požehnal panny. Vyhlásenie druhého anjela, ktoré označovalo protestantské cirkvi za dcéry Babylona, bolo výzvou pre tých, ktorí sa ešte nachádzali v týchto padlých cirkvách, aby z nich vyšli a pridali sa k milleritom a k ich chápaniu proroctiev. Na táborovom zhromaždení v Exeteri poskytol Samuel Snow dôkazy potrebné na potvrdenie Pánovho príchodu 22. októbra 1844 a posolstvo Polnočného volania sa prehnalo krajinou ako prívalová vlna. Potom prišiel tretí anjel pri Veľkom sklamaní 22. októbra 1844.

Toto bol stručný súhrn počiatkovej histórie, v ktorom som vynechal mnohé body, aby som vyčlenil niekoľko bodov, ktoré sa zdajú byť relevantnejšie pre to, čomu sa venujeme.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto myšlienkach.